

Tuženik: DB Vertrieb GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 6. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača ⁽¹⁾ tumačiti na način da obuhvaća i ugovore na temelju kojih trgovac nije izravno obvezan pružiti uslugu, nego potrošač stječe pravo na popust na usluge koje će zatražiti u budućnosti?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Može li se izuzeće „ugovora za usluge prijevoza putnika” iz članka 3. stavka 3. točke (k) Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača tumačiti na način da se primjenjuje i na slučajeve u kojima potrošač ne prima izravno uslugu prijevoza, nego stječe pravo na popust prilikom sklapanja ugovora o prijevozu u budućnosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2011., L 304, str. 64.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2018. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – AFMB Ltd i dr. protiv Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Predmet C-610/18)

(2018/C 455/31)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: AFMB Ltd i dr.

Druška stranka u žalbenom postupku: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Prethodna pitanja

1. A. Treba li članak 14. stavak 2. točku (a) Uredbe (EEZ) br. 1408/71 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se u okolnostima poput onih u glavnim postupcima zaposlenog vozača kamiona u međunarodnom prijevozu treba smatrati članom posade
 - (a) prijevoznika koji ga je unajmio i kojem je faktički u potpunosti na raspolaganju na neodređeno vrijeme te stvarno podređen i koji je dužan faktički snositi troškove njegove plaće, ili
 - (b) poduzeća s kojim je formalno sklopio ugovor o radu i koje mu je u skladu sa sporazumom s prijevoznikom navedenim u točki (a) isplaćivalo plaću i stoga plaćalo doprinose u državi članici u kojoj je sjedište tog poduzeća, a ne u državi članici u kojoj je sjedište prijevoznika navedenog u točki (a), ili
 - (c) oba poduzeća navedena u točkama (a) i (b)?

B. Treba li članak 13. stavak 1. točku (b) Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽²⁾ tumačiti na način da se u okolnostima poput onih u glavnim postupcima poslodavcem zaposlenog vozača kamiona u međunarodnom prijevozu treba smatrati

(a) prijevoznika koji je zaposlio dotičnu osobu i kojem je dotična osoba faktički u potpunosti na raspolaganju na neodređeno vrijeme te mu je stvarno podređena i koji je dužan faktički snositi troškove njezine plaće, ili

(b) poduzeća koje je formalno sklopilo ugovor o radu s vozačem kamiona i koje mu je u skladu sa sporazumom s prijevoznikom navedenim u točki (a) isplaćivalo plaću i stoga plaćalo doprinose u državi članici u kojoj je sjedište tog poduzeća, a ne u državi članici u kojoj je sjedište prijevoznika navedenog u točki (a), ili

(c) oba poduzeća navedena u točkama (a) i (b)?

2. U slučaju da se poduzeća navedena u pitanju 1.A točki (b) i pitanju 1.B točki (b) smatraju poslodavcima u okolnostima poput onih u glavnim postupcima:

Jesu li za potrebe primjene članka 14. stavka 2. točke (a) Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 883/2004 u potpunosti ili djelomično *mutatis mutandis* primjenjivi posebni uvjeti pod kojima se poslodavci kao što su poduzeća za privremeno zapošljavanje i drugi posrednici za upućivanje radnika u drugu državu članicu mogu pozivati na izuzeća od načela države zaposlenja predviđena u članku 14. stavku 1. točki (a) Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i članku 12. Uredbe (EZ) br. 883/2004?

3. U slučaju da se poduzeća navedena u pitanju 1.A točki (b) i pitanju 1.B točki (b) smatraju poslodavcima u okolnostima poput onih u glavnim postupcima te da je odgovor na drugo prethodno pitanje niječan:

Radi li se na temelju činjenica i okolnosti navedenih u ovom zahtjevu za prethodnu odluku o činjeničnom stanju koje treba smatrati zlouporabom prava Unije i/ili zlouporabom prava EFTA-e? Ako je odgovor potvrđan, koje su posljedice toga?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL 1971, L 149, str. 2.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004, L 166, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2018. uputio Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Španjolska) – Zajmoprimci protiv Globalcaja S. A.

(Predmet C-617/18)

(2018/C 455/32)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Albacete

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: zajmoprimci

Tuženik: Globalcaja S. A.

Prethodna pitanja

1. Isključuje li pojam „nisu obvezujuće” iz članka 6. stavka 1. Direktive 93/13 ⁽¹⁾ mogućnost da prodavatelj robe ili pružatelj usluge i potrošač posebnim privatnopravnim ugovorom izmijene ugovornu odredbu koja ne udovoljava zahtjevu iz članka 4. stavka 2. te direktive da je jasno i razumljivo sastavljena, tako da smanje iznos iz te ugovorne odredbe ili da je zamijene drugom ugovornom odredbom, manje štetnom za potrošača?